

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 43.

Femte Session.

40de Møde.

Torsdagen den 15de December.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at annoncere, at den 3die Landstingsmand for 6te Kreds (Schroll) har været fraværende i 3 Møder.

Efter Dagsordenen bliver at foretage Udkast til Lov om Straffen for at bestaa de elektriske Telegraphindretninger. Sagen er til første Behandling.

Udsagn: Det er vistnok ikke noget Betydeligt, der kan anføres ved dette Lovudkastis første Behandling, naar man er enig i de Principer, der ligge til Grund for samme. Det er jo vistnok fuldkommen i sin Orden, at Staten søger saavidt muligt at beskytte Anlæg, der ikke alene ere til meget stor Gavn, men ogsaa i Almindelighed have været forbundne med betydelige Bekostninger. Det er vistnok ogsaa i sin Orden, at der bliver fastsat strengere Straffebestemmelser, end i Almindelighed ere givne med Hensyn til Bestadigelse af Andres Ting, for Bestadigelse af Anlæg af saadan Vigtighed og Bekostelighed. Endelig er det ligesaa vist, at der ikke er Anledning til at fastsætte saa høje Straffe for Bestadigelse af dette Slags Anlæg som for lignende Bestadigelse af Jernbaneindretninger, der kunne frembringe langt større og farligere Virkninger. Derimod kunde der vel maaskee være Spørgsmaal, om man i det Hele har truffet det ganske Rigtige med Hensyn til de specielle Straffebestemmelser, der ere optagne i Lovudkastet. Saaledes forekommer det mig, at Straffebestemmelserne for de forsættelige Bestadigelse i det Hele maaskee kunde være noget strengere for enkelte Tilfælde, og ligeledes synes det mig, at man maaskee ikke behøvede at fastsætte Pengestraf for Forbry-

delse af dette nævnte Slags. Paa den anden Side kunde det maaskee ogsaa siges med Hensyn til de Forbrydelse, som ikke hidrøre fra forsættelige Bestadigelse, at forsaadanne, i visse Tilfælde, mindre Muligheder kunde være tilstrækkelige; men derom kan der jo vel være forskellige Meninger, og jeg skal i den Henseende for Diebliffet ikke gaae nærmere ind paa at fremsætte noget Forslag til Forandring. Der kunde maaskee ogsaa være Spørgsmaal, om det ikke maatte være passende at optage en Bestemmelse med Hensyn til de Forseelser, som maatte begaaes af Betjente ved Telegraphværket, da disse Forseelser maaskee kunne være af den Vigtighed, at de sædvanlige Straffe, som de kunde komme til at lide efter Lovgivningens Bestemmelser, mulig ikke her være tilstrækkelige. Hvad der imidlertid er af mere Vigtighed, er de Spørgsmaal, som kunne opstaa i Anledning af et til Rigsdagen indkommet Andragende, som sidste Gang blev anmeldt af Formanden, hvorefter det skulde være en Umulighed at undgaae Bestadigelse af Telegraphindretningen ved de større Anlæg, Gas- og Vandanlæg, som maatte finde Sted nu, efterat den telegraphiske Traad er bleven nedlagt; men alle de herhenhørende Spørgsmaal troer jeg bedre blive omhandlede i et Udvalg, som i denne Henseende maatte blive nedsat, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa for Diebliffet. Der er endnu en Ubetydelighed, som jeg dog troer at burde gøre opmærksom paa. Naar der nemlig i Udkastets sidste Smaaer, at Bøderne skulle betales til vedkommende Fattigkasser, kan der nemlig være Tvivl, om Meningen er, at det for Landet skal være Amtsfattigkasserne og for Kjøbstæderne vedkommende Kjøbstads Fattigkasse, eller om det skal være de locale Fattigkasser paa alle Steder. Derom vilde den høitærede Minister maa-